

Stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru na tému „Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade o akčnom pláne Spoločenstva na ochranu a dobré životné podmienky zvierat na roky 2006 – 2010“

KOM(2006) 13, konečné znenie

(2006/C 324/08)

Európska komisia sa 5. apríla 2006 rozhodla podľa článku 262 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva prekonzultovať s Európskym hospodárskym a sociálnym výborom stanovisko k danej téme.

Odborná sekcia pre poľnohospodárstvo, rozvoj vidieka a životné prostredie poverená vypracovaním návrhu stanoviska výboru v danej veci prijala svoje stanovisko 8. septembra 2006. Spravodajcom bol pán NIELSEN.

Vzhľadom na obnovu mandátu výboru na ďalšie funkčné obdobie sa plenárne zhromaždenie rozhodlo hlasovať o tomto stanovisku na októbrovom plenárnom zasadnutí. V súlade s článkom 20 vnútorného poriadku bol pán Nielsen vymenovaný za hlavného spravodajcu.

Európsky hospodársky a sociálny výbor prijal 26. októbra 2006 na svojom 430. plenárnom zasadnutí 92 hlasmi za, pričom sa jeden člen hlasovania zdržal, nasledujúce stanovisko:

1. Závery a odporúčania

1.1 V mnohých krajinách Európskej únie ako aj mimo nej narastá záujem o ochranu a dobré životné podmienky zvierat. Preto má zmysel podporiť úsilie trhových síl a prispôbiť minimálne požiadavky EÚ v potrebnom rozsahu. Netreba to nevyhnutne stotožňovať s reštriktívnymi požiadavkami, ide skôr o lepšiu a vecnejšiu legislatívu, ktorá vychádza z vedeckých a socio-ekonomických poznatkov. Okrem toho je dôležité zaviesť istú formu jednotného označovania kvality výrobkov, ktoré spĺňajú osobitné požiadavky v súvislosti s dobrými životnými podmienkami zvierat. Aj v súvislosti so zvieratami, ktoré sú používané na výskum a pokusy ako aj na zákonom predpísané kontrolné testovanie, sú potrebné podstatné zlepšenia.

1.2 Akčný plán Komisie zohľadňuje vo všeobecnosti tieto požiadavky a môže slúžiť ako východisko pre ďalšie priority v tejto oblasti. Európsky hospodársky a sociálny výbor síce v zásade súhlasí s návrhom stratégie, skúma však v nasledujúcich bodoch konkrétne návrhy Komisie z hľadiska ich vyváženosti, pokiaľ ide o aspekty ochrany zvierat a sociálno-hospodárske hľadiská. Je však rozhodujúce, aby v dôsledku dovozu z tretích krajín s menej prísnyimi predpismi nedošlo k vytlačeniu výrobkov EÚ. To by malo za následok vystaňovanie chovu zvierat do oblastí s nepostačujúcimi pomermi, zatiaľ čo by výrobcovia v EÚ museli zastaviť výrobu. V tejto súvislosti EHSV si nie je istý, či akčný plán Komisie môže stačiť na zabezpečenie trvalo udržateľných riešení.

1.3 EHSV vyjadruje svoje hlboké poľutovanie nad nemožnosťou prediskutovať túto otázku počas cyklu rokovaní v rámci Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Jednako sa však musí problematika dobrých životných podmienok zvierat v obchode s poľnohospodárskymi výrobkami pokladať za neobchodnú záležitosť. Inak by mohlo dôjsť k tomu, že Európska únia jednostranne podnikne kroky na získanie potrebného súhlasu s prispôbením právnych predpisov. Krátkodobo budú musieť

Komisia i občianska spoločnosť vyvíjať tlak na maloobchod a potravinársky priemysel v EÚ, aby sa zabezpečilo dodržiavanie príslušných noriem prostredníctvom zavedenia certifikačných mechanizmov a podobných záruk pri dovoze z tretích krajín.

1.4 V oblasti výskumu sa musia skoordinať a rozvinúť činnosti, aby sa prostriedky dali využívať spoločne v čo najväčšom rozsahu. Okrem toho musia byť ustanovenia preskúmané v pravidelných časových odstupoch, o. i. so zreteľom na technický vývoj a najnovší stav poznatkov.

1.5 Výbor víta okrem iného navrhované zriadenie európskeho centra/laboratória na ochranu zvierat. Malo by sa však zväziť, či by sa nemali vyvíjať snahy o podstatne ďalekosiahlejšie riešenie v podobe celosvetového centra, ktoré by mohlo prispievať k riešeniu problémov súvisiacich s ochranou a vytváraním dobrých životných podmienok zvierat, a tým podporovať činnosť v rámci OIE⁽¹⁾ a Európskej rady a v súvislosti s bilaterálnymi dohodami EÚ.

1.6 Okrem toho by sa mala Komisia v spolupráci s OIE a Európskou radou chopiť iniciatívy na zorganizovanie medzinárodnej konferencie s cieľom vytvoriť stálu sieť výskumných pracovníkov v tretích krajinách a dosiahnuť väčšiu mieru neformálnej medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.

1.7 Pokiaľ ide o používanie zvierat na pokusy a toxikologické testovanie, výbor pokladá za potrebné rozšíriť stratégiu a začleniť do nej kritérium požiadavky, a to tak, že musí byť istým spôsobom preukázaná spoločenská požiadavka príslušného produktu

2. Zhrnutie akčného plánu

2.1 Zámerom akčného plánu je predovšetkým zabezpečenie dobrých životných podmienok zvierat v EÚ a na celom svete, naznačenie budúcich požiadaviek a zaručenie efektívnejšej

(1) Svetová organizácia pre zdravie zvierat (predtým „Medzinárodný úrad pre nákazy zvierat“).

koordinácie existujúcich zdrojov. Podľa tohto plánu by malo byť monitorovaných a vyhodnotených päť hlavných oblastí činnosti v súvislosti s ochranou zvierat na obdobie rokov 2006-2010, okrem iného so zreteľom na ďalšie sledovanie po roku 2010:

- prispôsobenie súčasných minimálnych noriem a ich zosúladenie s novými vedeckými poznatkami a sociálno-ekonomickými hodnoteniami;
- podpora nových technológií;
- zavedenie jednotných ukazovateľov ochrany zvierat;
- realizácia iniciatív s cieľom oboznamovať o platných normách;
- spustenie medzinárodných iniciatív na zvyšovanie povedomia o ochrane zvierat a dosiahnutie príslušného konsenzu.

2.2 Okrem toho obsahuje akčný plán 28 iniciatív, ktorých realizáciu plánuje Komisia do roku 2010. Z týchto zámerov 21 tvorí katalóg opatrení, ktoré už sú uplatňované, oznámené alebo plánované v rámci osobitných právnych predpisov Spoločenstva.

2.3 Paralelne popri tom predložila Komisia pracovné dokumenty, ktoré tvoria strategický základ pre iniciatívy a popisujú východiská pre navrhované opatrenia v akčnom pláne. Zásadným prvkom v akčnom pláne je pre Komisiu dodržanie deklarácie o pokusoch na zvieratách prijatej v roku 2005 ⁽²⁾.

2.4 Komisia sa nazdáva, že efektívnejšia koordinácia príslušných orgánov by mohla uľahčiť jej úlohu v oblasti ochrany zvierat. To by prispelo aj k zabezpečeniu dôslednejšieho a lepšie koordinovaného úsilia naprieč všetkými oblasťami politiky Komisie. Opatrenia týkajúce sa ochrany zvierat by mali byť zároveň posudzované podľa kritérií protokolu, pripojeného k Zmluve o ES, o ochrane a dobrých životných podmienkach zvierat a s ohľadom na ich sociálno-ekonomický vplyv.

3. Všeobecné pripomienky

3.1 Ako zástupca občianskej spoločnosti a na základe svojho reprezentatívneho zloženia sa EHSV samozrejme hlási k svojmu podielu spoluzodpovednosti za vypracovanie ustanovení o ochrane zvierat ako súčasť „európskeho modelu spoločnosti“ ⁽³⁾. Je dôležité udržať doterajší vytýčený smer a dobré životné podmienky zvierat v Európskej únii na prijateľnej a akceptovateľnej úrovni, pričom nesmie dôjsť k narušeniu

⁽²⁾ Deklarácia o pokusoch na zvieratách bola prijatá 7. novembra 2005 v Bruseli. Týka sa realizácie akčného plánu na uplatňovanie **zásady 3R**: *reduction* (zníženie počtu pokusov na zvieratách), *refinement* (zdokonalenie modelov pokusov na zvieratách s nižším zaťažením zvierat) a *replacement* (nahradenie – vypracovanie alternatívnych metód pre pokusy na zvieratách).

⁽³⁾ Preto je poľutovania hodné, že EHSV bol požadovaný o stanovisko až tri mesiace po predložení akčného plánu.

hospodárskej súťaže alebo obchádzaniu ochrany zvierat prostredníctvom dovozu z tretích štátov s nedostatočne prísnyimi požiadavkami. Nadradený strategický plán vnáša do tejto činnosti aj väčšiu transparentnosť a zlepšuje možnosti konštruktívnej spolupráce všetkých zainteresovaných. To platí v neposlednom rade aj pre poľnohospodárskych výrobcov, ktorí by mali byť zapojení do vypracovania budúcej stratégie s ohľadom na ich dlhodobé investície, motiváciu a manažment.

3.2 Poľnohospodárstvo v EÚ je spravidla otvorené primeraným a vyváženým ustanoveniam v oblasti ochrany zvierat, poukazuje však na riziko porušovania hospodárskej súťaže, ktoré by mohli vzniknúť sčasti v dôsledku možných dodatočných vnútroštátnych požiadaviek a sčasti dovozom z tretích krajín, kde príslušné normy chýbajú alebo sú málo náročné. Riziko porušovania hospodárskej súťaže v dôsledku dodatočných vnútroštátnych ustanovení sa okrem toho ešte zvyšuje pod vplyvom požiadavky na dodržiavanie pravidiel vzájomnej zhody v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky. To vedie k právnej neistote v členských štátoch a z toho vyplývajúcej požiadavke na vyjasnenie situácie.

3.3 Pri dovoze z tretích krajín by spoločné pravidlá v EÚ s jej trhom ⁽⁴⁾ zahŕňajúcim 30 štátov a 500 miliónov obyvateľov boli stimulom aj v krajinách mimo EÚ a pre ich vývoz do EÚ. Medzinárodná finančná korporácia patriaca k Svetovej banke prednedávnom poukázala na celosvetovo narastajúci záujem o zabezpečenie dobrých životných podmienok zvierat a potrebu prispôsobenia sa tomuto trendu, čo by sa malo uskutočniť tak v primárnej výrobe ako aj v spracovateľskom priemysle ⁽⁵⁾.

3.4 Krátkodobu však treba maloobchodným sieťam a spracovateľskému priemyslu v EÚ dať najavo, že majú pri dovážaných poľnohospodárskych a spracovaných živočíšnych výrobkoch z tretích krajín vo vlastnom záujme a v záujme svojho pôsobenia na verejnosť dávať pozor na to, či sa v krajine výrobcu dodržiava primeraný kódex správania, k čomu patria aj normy týkajúce sa ochrany zvierat zodpovedajúce príslušným ustanoveniam EÚ. To môže prebiehať napríklad v podobu záväznej spolupráce s dodávateľom ⁽⁶⁾. Komisia by mala za každých okolností konať v tomto zmysle a aj občianska spoločnosť by mala objasňovať vecnú podstatu tejto problematiky pomocou médií. Preto treba maloobchodným sieťam a potravinárskemu priemyslu v EÚ ozrejmiť, že v budúcnosti sa

⁽⁴⁾ Patria sem aj Nórsko, Island a Lichtenštajnsko, ktoré sú členmi vnútorného trhu EÚ (Európskeho hospodárskeho priestoru), ako aj Bulharsko a Rumunsko.

⁽⁵⁾ „Creating Business Opportunity through Improved Animal Welfare“ – Medzinárodná finančná korporácia – International Finance Corporation (IFC) Svetovej banky, apríl 2006. IFC zahŕňa 178 členských štátov. Výzva sa týka predovšetkým investícií v rozvojových krajinách so zreteľom na export do rozvinutých krajín.

Pokiaľ ide o dobré životné podmienky zvierat, v niektorých krajinách okrem toho platia tradičné schémy správania sa, zatiaľ čo chýbajú legislatívne predpisy v pravom zmysle slova. To platí napríklad pre Austráliu, Nový Zéland, Argentínu a Brazíliu.

⁽⁶⁾ Záväzná spolupráca môže spočívať napríklad v spoločnom úsilí zo strany výrobcu (v tretej krajine) a dovozcu EÚ v oblastiach výskumu, vývoja ako aj certifikácie splňania požiadaviek na výrobu a spracovanie, ako k tomu dochádza v EÚ v čoraz väčšej miere.

pri dovážaných poľnohospodárskych a spracovaných živočíšnych výrobkoch z tretích krajín bude dávať väčší pozor na výrobné podmienky. Združenia spotrebiteľov a poľnohospodárov by mali spoločne prevziať úlohy tohto druhu na vnútroštátnej úrovni. Odhliadnuc od toho je zároveň rozhodujúce, aby problematika dobrých životných podmienok zvierat nebola z dlhodobého hľadiska pokladaná v obchode s poľnohospodárskymi výrobkami za obchodno-politickú záležitosť – pozri ďalej.

3.5 Pokiaľ ide o riziko porušovania pravidiel vnútornej hospodárskej súťaže v EÚ, harmonizácia ustanovení so súvisiacim zákazom prísnejších vnútroštátnych noriem by bola nelogická a pre verejnosť vo viacerých členských štátoch neprijateľná. Ak však budú budúce minimálne požiadavky na úrovni EÚ výraznejšie vychádzať z vecnejších kritérií založených na výskume a vedeckých štúdiách, dá sa predpokladať, že budú lepšie chápané a akceptované a že zároveň odpadne vôľa iniciovať dôslednejšie vnútroštátne ustanovenia. Nato, aby sa dosiahla užitočná právna úprava, musia nové opatrenia vychádzať z vedeckých údajov a adekvátnych sociálno-ekonomických hodnotení. Zároveň by sa malo zaručiť, že výsledky výskumu budú zhodnotené kompetentne a použité ako krok k stanoveniu navrhovaných ukazovateľov. Členské štáty by okrem toho mali mať možnosť konať pružne v závislosti od klimatických a environmentálnych podmienok.

3.6 Prispôsobovanie, riadenie, a šírenie týchto noriem, ako aj vykonávanie relevantných sociálno-ekonomických štúdií a hodnotenia vplyvu by sa podľa názoru Komisie mohlo podporiť zriadením európskeho centra alebo laboratória na ochranu zvierat. EHSV sa prihovára za to, aby sa uvažovalo o ďalekosiahlejšom riešení, ako napríklad celosvetovom centre, ktoré by mohlo prispievať k riešeniu problémov súvisiacich s ochranou a vytváraním dobrých životných podmienok zvierat, a tým podporovať činnosť v rámci Svetovej organizácie pre zdravie zvierat (OIE) a Európskej rady a v súvislosti s prípadnými bilaterálnymi dohodami EÚ.

3.7 Pokiaľ ide o otázku pokusných zvierat, aj výbor pokladá za žiaduce partnerstvo medzi Komisiou a priemyselnými odvetvami, s cieľom nájsť alternatívne prístupy k testovaniu na zvieratách v priemysle, napríklad v súvislosti so zriadením európskeho centra a návrhom stratégie na uplatňovanie takzvanej zásady 3R, ktorá by mohla poslúžiť ako referenčný základ pre využívanie pokusných zvierat v EÚ⁽⁷⁾. Iniciatíva Komisie sa môže kladne odraziť na činnosti na podporu alternatívnych metód, ktoré sa už používajú v iných súvislostiach⁽⁸⁾. Zároveň sa však výbor prihovára za rozšírenie stratégie o kritérium požiadavky, a to tak, že vykonanie pokusu na zvieratách pre príslušný produkt, pri ktorom má byť použitá chemická alebo iná látka, musí závisieť od jeho spoločenskej potreby.

⁽⁷⁾ Približne 90 % pokusných zvierat možno pripísať na konto výskumu a vývoja, 10 % sa používa na zákonom predpísané bezpečnostné toxikologické testovanie nových liečiv a chemikálií. Odrazom zvýšenej pozornosti venovanej pokusom na zvieratách je smernica EÚ o kozmetických výrobkoch, ktorá priemyslu nariaďuje nájsť alternatívne riešenia k pokusom na zvieratách.

⁽⁸⁾ Medzi nimi predovšetkým Európske stredisko pre validáciu alternatívnych metód (ECVAM) a Európska platforma pre alternatívy k pokusom na zvieratách (*European Concensus Platform for Alternatives to Animal Experimentation* – ECOPA).

Porušovanie pravidiel hospodárskej súťaže pri dovoze z tretích krajín

3.8 V dôsledku silného konkurenčného tlaku a otvorenia trhu EÚ treba rátať so značným rizikom, že výrobky z tretích krajín, kde chýbajú predpisy na ochranu zvierat alebo sú málo náročné, postupne privedú do tiesnivej situácie výrobu a odbyt v EÚ, a to aj na trhoch mimo Európskej únie. Keďže sú dodatočné náklady na ochranu zvierat v pomere k veľmi obmedzeným maržiam zisku v poľnohospodárstve značné, mohli by rozhodnúť o tom, či istý poľnohospodár bude môcť pokračovať vo svojej výrobe. K tomu treba dodať, že by mohlo byť pre poľnohospodárov príliš riskantné zamerať výrobu na malú skupinu spotrebiteľov, ktorá je ochotná zaplatiť túto cenovú príirážku⁽⁹⁾.

3.9 Dovozy z tretích krajín s menej prísnyimi predpismi na ochranu zvierat tak poukazuje na obzvlášť zložité problémy a výbor sa v žiadnom prípade nenazdáva, že akčný plán Komisie postačuje na stále zaistenie trvalo udržateľných riešení. Výbor vyjadruje svoje hlboké poľutovanie nad skutočnosťou, že tento problém nemôže byť prerokovaný v terajšom kole rokovaní Svetovej obchodnej organizácie (WTO). Nezávisle od tejto skutočnosti sa musí Európska únia v rámci WTO naďalej dovoľávať toho, aby problematika ochrany zvierat nebola v obchode s poľnohospodárskymi výrobkami pokladaná za obchodno-politickú záležitosť.

3.10 Ak by sa touto cestou nepodarilo nájsť trvalo udržateľné riešenia a dostatočné porozumenie v rámci WTO, Európska únia by mala vyžadovať dodržiavanie príslušných pravidiel pri dovoze z tretích krajín, a to (práve) napriek tomu, že to nie je uznávané na medzinárodnej úrovni. Takáto provokácia by sa mohla ukázať ako potrebná aj kvôli získaniu potrebnej pozornosti a porozumenia, pokiaľ ide o požiadavku prispôsobenia legislatívnych predpisov.

4. Konkrétne pripomienky

4.1 Dodržiavanie príslušných ustanovení EÚ si vyžaduje, aby inštitúcie EÚ a členské štáty dodržiavali lehoty, ktoré si samy stanovili pre návrhy, prijatie a implementáciu konkrétnych ustanovení, čo doteraz nie vždy platilo. Lehota pre viaceré iniciatívy obsiahnuté v akčnom pláne bola tým prekročená aj v súvislosti s predchádzajúcimi rozhodnutiami.

4.2 Akčný plán nezohľadňuje problémy spojené s prepravou zvierat na dlhé vzdialenosti, ktoré sú dôsledkami vnútorného trhu EÚ a zrušenia veterinárnych hraníc. Rada v roku 2004 schválila zmenu ustanovení o ochrane zvierat počas prepravy, ktorá má vstúpiť do platnosti od roku 2007⁽¹⁰⁾, a Komisia oznámila, že po roku 2010 predloží svoj návrh. Rovnako ako

⁽⁹⁾ Verejnosť síce môže byť priaznivo naklonená vyšším cenám v dôsledku opatrení na ochranu zvierat, ale spotrebiteľia reagujú v praxi často inak.

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2005 z 22. decembra 2004 o ochrane zvierat počas prepravy a s ňou súvisiacich činnosti a o zmene a doplnení smerníc 64/432/EHS a 93/119/ES a nariadenia (ES) č. 1255/97.

v iných oblastiach, aj tu je dôležité, aby predpisy vychádzali z vedeckých poznatkov a aby rozhodujúce ustanovenia o trvaní prepravy a požiadavkách na priestory počas nej boli podrobené účinnejšej kontrole.

4.3 Všetky skúsenosti poukazujú na to, že manažment je rozhodujúcim faktorom pre ochranu zvierat. Tento aspekt by mal byť v centre pozornosti budúcich ustanovení o ochrane zvierat, a síce by sa mali klásť o. i. požiadavky na vzdelávanie a poradenstvo, ktoré zase treba skombinovať s nepretržitou kontrolou dobrých životných podmienok zvierat vo výrobných systémoch. Zároveň by výrobné systémy mali byť v menšej miere legislatívne upravované v detailoch a právne predpisy by mali byť vypracované tak, aby sa dali ľahšie používať.

4.4 Živočíšna výroba sa vyznačuje čoraz väčšími a užšie špecializovanými výrobnými jednotkami a používaním nových technológií. Tým sa dajú oveľa lepšie ako dosiaľ sledovať dobré životné podmienky zvierat, napríklad pomocou zachytenia celého radu ukazovateľov s významom pre ochranu zvierat. Okrem toho možno koncipovať nové výrobné budovy na základe stále presnejších poznatkov o objektívnych, merateľných ukazovateľoch ochrany zvierat. Tu by mohlo vývoj podporiť stanovenie vedecky založených referenčných ukazovateľov navrhovaným centrom. Zavádzanie nových požiadaviek do praxe by však malo prebehnúť pri zohľadnení dlhých časových období na odpis investícií v poľnohospodárstve.

4.5 EHSV súhlasí s vytvorením osobitnej informačnej platformy pre dobré životné podmienky zvierat s cieľom uľahčiť dialóg a výmenu odborných poznatkov v tejto oblasti medzi spotrebiteľmi, výrobcami, maloobchodníkmi, priemyslom atď. ⁽¹⁾. Existujú tu samozrejme zásadné obmedzenia – v praxi spotrebiteľia nemajú možnosť získať predstavu o rozdieloch medzi rôznymi výrobnými systémami vrátane ich výhod a nevýhod. Spotrebiteľské organizácie si preto želajú, aby EÚ a členské štáty prevzali zodpovednosť tým, že stanovujú minimálne požiadavky.

4.6 EHSV tiež súhlasí so zavedením spoločného systému marketingu, ktorý by mohol byť užitočný pre uplatňovanie predpisov na ochranu zvierat, ktoré presahujú minimálne požiadavky. Pritom ide v rozhodujúcej miere o to, aby právna úprava vychádzala zo spoločných objektívnych kritérií a zdokumentovaných poznatkov. EÚ síce môže vypracovať takéto predpisy pre označovanie pre výrobcov a obchod,

rozhodujúce je však, aby bol vývoj výrobkov dodržiavajúcich prísnejšie pravidlá na ochranu zvierat poháňaný trhovými silami v čo najväčšom rozsahu. Predpokladom úspechu je však sprevádzanie systému označovania kontrolnými opatreniami a cieľenou informačnou kampaňou, aby sa zvýšila jeho dôveryhodnosť.

4.7 Zavedenie systému označovania, ktorý by predpisoval uvádzanie informácie o krajine pôvodu dovážaných výrobkov, sa rozhoduje na všeobecnej úrovni. Takáto úprava je obzvlášť dôležitá pre živočíšne výrobky ako aj pre produkty vyrábané priemyselným spracovaním týchto produktov. Mala by prípadne informovať o tom, že pri výrobe produktu neboli dodržané pravidlá EÚ na ochranu zvierat.

4.8 Podľa akčného plánu Komisie sa ekologická výroba vyznačuje snahou o obzvlášť vysoké štandardy, kvôli čomu by podľa názoru Komisie mala byť smerodajnou pre najvyššie štandardy v rámci ochrany zvierat ⁽¹²⁾. Skúsenosti ukazujú, že sa v istých oblastiach dá prostredníctvom ekologickej výroby dosiahnuť lepšia ochrana zvierat, ale že sa popritom vyskytujú aj neuspokojivé pomery a že sú potrebné ďalšie poznatky.

4.9 Za každých okolností musia byť zdroje v Európskej únii využívané čo najlepším spôsobom. To platí nielen pre výskum a vedecké štúdie, kde by zdroje členských štátov mali byť skoorinované, aby sa čo najmenej obmedzovalo ich vzájomné využívanie. Príspevkom k lepšiemu využívaniu zdrojov by mohla byť koordinácia pomocou vytvorenia spoločného poradného výboru zloženého z odborníkov. Okrem toho by sa mala Komisia v spolupráci s OIE a Európskou radou chopiť iniciatívy na zorganizovanie medzinárodnej konferencie, ktorá by viedla k vytvoreniu stálej siete výskumných pracovníkov v rámci EÚ aj mimo nej a k posilneniu neformálnej medzinárodnej spolupráce v tejto oblasti.

4.10 Veterinárne opatrenia EÚ a opatrenia Únie na boj proti ochoreniam majú mnohoroako ovplyvňujúť oblasť sociálneho zabezpečenia, aj keď tento vzťah nemusí byť vždy jednoznačný. Verejnosť okrem toho reaguje so znepokojením, keď sú pri vypuknutí nebezpečných nákazlivých nákaz zvierat veľké množstvá zdravých jedincov porázané a odstraňované. Preto je potrebné sústrediť sa na preventívne opatrenia a v spolupráci s výskumnými pracovníkmi a veterinármi vypracovať schodné alternatívne riešenia na potlačenie nákazlivých ochorení úžitkových zvierat.

V Bruseli 26. októbra 2006

Predseda

Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru

Dimitris DIMITRIADIS

⁽¹⁾ Internetová stránka s popisom noriem a ukazovateľov, ako aj ich významu by mohla byť napríklad súčasťou informačnej platformy, predovšetkým v súvislosti s predpismi v oblasti označovania.

⁽¹²⁾ Návrh Komisie týkajúci sa definovania ekologických produktov vychádza z dokumentu KOM (2005) 671, konečné znenie. Ide o návrh nariadenia Rady o ekologickej výrobe a označovaní ekologických výrobkov a návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (EHS) č. 2092/91 o ekologickej výrobe poľnohospodárskych výrobkov a príslušných označeniach poľnohospodárskych výrobkov a potravín.